

РЕКЕТІРСТВО В ЮНІЯХ

НЮ ЙОРК. — З доходжень, які поведено супроти бізнесових агентів вейтерської юнії ч. 1, виходить, що вони побирали від юнійних робітників від 100 до 300 доларів за приділення робіт. Зложено кілька записаних зізнань, які стверджують, що хоч робітники оплатили свою роботу, то дуже часто тратили її по кількох тижнях.

Все те виходить на яву у зв'язку зі стріляниною безробітного Глеста, котрий зранив двох юнійних бізнесових агентів за те, що вже два роки ждав на роботу, а тепер вони вимагали від нього за роботу хабаря.

ГУВЕР ВІДКЛОЖИВ СПРАВУ ДОВГІВ.

ВАШІНГТОН. — Хоч з Франції доносять, що новий французький прем'єр числиться з тим, що президент Гувер розпочне наради в справі ревізії довгів, Гувер рішився не торкатися більше тої справи, а відступити її Рузвельтові.

ВИХІВ ЛОВИТИ РИБУ.

САВАНА. — Президент Гувер і місис Гувер святкують Різдво на кораблі, вигравачося на теплих сонці й ловлячи рибу.

В той спосіб відпочиває президент по останній виборній кампанії й по тих клопотах, які злучені з тим, що приходиться йому незабаром покидати Білий Дім.

СПОМОГЛИ БЕЗРОБІТНИМ.

НЮ ЙОРК. — Рікні добродійні товариства роздали з нагоди Різдва безробітним родинам 185 тон пшениці.

Банкири зложили на допомогу безробітним \$500,000.

ПРОПАЛО "РІЗДВЯНЕ ПИВО".

ВАШІНГТОН. — Мокрі тишилися передчасно, коли були певні, що ліпше пиво перейде в конгресі ще перед Різдвом. Сенат заявився 48 голосами проти 23 за те, щоб з тою справою не дуже спішитися. І вона прийде на денний порядок десь по святах та викличе довшу дебат. Але назагал можна надіятися, що 3,2-процентове пиво перейде і в сенаті.

ВЖЕ Й САМІ ДІВЧАТА ГРАБУЮТЬ.

НЮ ЙОРК. — До склепу під ч. 2684 на Бродвею впади вчором, біля 6 години, дві узброєні в револювері молоді дівчини, придержали дві дівчини, що були заняті в склепі, забрали з каси \$64 і зникли.

Досі не занотовано ще в поліційній ньюйоркській хроніці випадку нападу, виконаного самими жінками.

ХВАЛЯТЬ НІМЕЧЧИНУ.

ВАШІНГТОН. — Вернувшись з Женеві Нормен Дейвис, американський делегат на конференцію світового розбродження. Він обговорював з Гувером міжнародне положення та заявив, що Німеччина зробила велике діло, що згодилися далі брати участь в конференції розбродження. Інакше було б неможливо думати про якінебудь дальші міжнародні конференції щодо поладження економічних світових справ.

БОМБАРДУЮТЬ МІСТО.

ЛЯ ПАЗ (Болівія). — Болівійські літаки збомбардували парагвайське місто Багай Негра, вивши притім кілька осіб з населення міста і багато поранених.

В околиці Чако, задля якої ведеться війна між Болівією і Парагваєм, наступило на час Різдва перемир'я й то доперва на інтервенцію папи римського.

"КРИВІ КАЧКИ" В КЛОПОТІ.

ВАШІНГТОН. — Як скінчиться теперішня сесія конгресу, багато послів і сенаторів опиняться без заняття. Це "криві качки", або ті, що перепали при останніх виборах. Многі з них служили в конгресі десятиками літ і тепер позбавлені зв'язків з бізнесовим світом чи з тим фахом, у яким колись працювали. Крім них сотки осіб будуть позбавлені джобів через зміну адміністрації. Демократи заберуть місія республіканців. Кажуть, що це є теж серйозна проблема, що з тими людьми робити.

Але є багато таких, як секретар стейту Стімпсон чи інші, що мають великі маєтки. Для тих це питання не існує.

ЗГОРІЛО 200,000 БУШЛІВ ЗБИКА.

ШІКАГО. — Згорів збіжний елеватор враз з 200,000 бушми збіка.

Ратуюн допоміг стільки, що не допустив огню до сусіднього елеватора, в яким було 1,000,000 бушлів збіка.

15-ЛІТНЯ ДІВЧИНА ВБИЛА БАТЬКА.

НЮПОРТ НЮС (Вірджинія). — Френсіс Лестер, літ 15, учениця гай скул, постріляла свого батька смертельно й він помер у дорозі до шпиталю. Свій чинюк вона виправдувала тим, що батько завжди її бив та змушував над матір'ю.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНЦЕРТ НА РАДІО В ФІЛАДЕЛФІ.

Дня 27 грудня гратиме українські пісні на радіо український скрипаль, проф. П. Дубас, від години 2.45 до 3 пополуночі зі станції W.D.E.L.

Разом з ним гратиме на челою п. Фрейя.

Дня 30 грудня буде концерт, вштовпаний заходами Укр. Амер. Музичного Клубу, під проводом проф. Дубаса, і хору при українській прав. церкві св. Петра і Павла, під проводом о. Костюка.

Співатимуть українські колядки, а то від 9.30 до 10 години ввечером, зі станції W.D.E.L.

ПЕРСЬКИЙ ШАХ ПРОДАЄ СВІЙ ПРЕСТОЛ.

В Лондоні (Англія) стало відомо, що перський шах рішив продати свій престол, зроблений на подобу пави і вкритий тисячами ріжкого дорогоцінного каміння. Престол зроблений зі шкорого злата. Знавці оцінюють його на 19,500,000 доларів вартості. Приданий за продажі гроші шах хоче передати перському державному банку на держаний фонд.

БІЛА РАСА ВИМИРАЄ.

Французький письменник Біанс подає в журналі "Ля Круа" низку цифр, котрі вказують, яким поспішним темпом вмирає людство. Число річних уродів (на 1000 мешканців) зменшилося від року 1900 до 1929 в Німеччині на 57 проц., в Англії на 56, в Росії на 43, у Швеції на 42, у Франції на 24, Еспанії на 31, Ірландії на 23. З тої видко, що Франція, яка спершу була на першому місці щодо вимирання населення, тепер остаточно позаду Великої Британії та Німеччини.

ТОЛСТОЙ БУВ ЕПІЛЕПТИКОМ.

Московський психіатр А. М. Свяхов докажує у спеціальній студії, що Толстой був епілептиком. Епілептиком, як відомо, був також Достоевський.

БАНДИТИЗМ У КРАЮ.

На дорозі коло Становна кілька узброєних людей напали на віз Герша Гоніга, гадляря з Борислава, пов. Голішів. Коті Гоніг переїздив поїїм осиком: "руки вгору!" і зажадали грошей. Гоніг відмовився, "чого хочете?", а тоді один із напасників стріляв до нього з кріса, кладучи його труном. Інші бандити зберали з його одаг, забрали 1500 зол., і втікли до ліса. Візник переліз убитого до Дружмополя і повідомив поліцію.

УЧИТЕЛЯ ВЕ ДІТИ ЗА МОЛИТВУ.

В Підгороді (коло Галича) місцеві учителі, Гаушкінчевна, сльте діти молитися по польськи. Непослушні діти б. діти мовчать уперто і молитися не хочуть.

КОРОЛІВСЬКІ ЗАБАВКИ ДЛЯ БІДНИХ ДІТЕЙ.

Бесплатний уряд видав розпорядок, на основі якого не забавки, які знайдено в будинку королівського двору у Мадриді, будуть розділені між бідних дітей єспанської столиці.

ГРОШЕВІ ЗЛОВЖИВАННЯ ВИЩОГО ДЕРЖАВНОГО УРЯДОВЦЯ.

У Варшаві арештували вищого урядовця, Державного Співротоного Монополію, Колопотського. За ті гроші він вибудував собі минулого року діяло вартості 35 тисяч золотих. Кажуть, що Колопотський признає до дефравдації 7,000 зол. Коротко — Колопотський має тепер чималий клопіт.

ВИМАГАЮТЬ ДВОМОВНИХ ВИСКІВ.

Над крамничню кооперативу "Поступ" у Ліпниці Горішній висіла гарна вивіска в українській мові. Не подобалося це командантові постерунку. Скасував та ще й польську вивіску. Та кооператива не хотіла такої реклами — бо свої кооперативу знають і купують. Та ще й за готівку. А чужий, коли і вступити, то хіба купити електричну ліхтарку, тай то на кредит. Пригадую, що він винен, а він погнівався. І вже є непорозуміння: хто відідає кооперативу, але вже не купує... Тому, Степан Ляховський не послушав команданта й польської вивіски не зробив. Але староста покларало. Та на розправі перед окружним судом у Бережанах д-р В. Бемко показав судові вивіску кооперативу, яку, казав Ляховському, принесли. І суд переконався, що хоч вивіска українська, але відповідала вимогам закону. Не погодився з думкою команданта постерунку й рішення старости скасував.

ЖЕРТВИ СОНЯШНИХ ПРОМІНІВ.

На останнім засіданні "Бердівського товариства патологічної анатомії і порівняльної патології" лікар Р. Рессе здавав звіт про два випадки смерті внаслідок кровотечі в мізку і мізкової опони. А саме кровотеча в мізкової опоні наступила у молодого чоловіка, що вгнівався дого до сонця, а відтак скукався. У воді він зараз пішов на дно. Його витягнули звідти ще живого, одначе кілька годин пізніше він закінчив життя. Причиною смерті були кровотечі мізкової опони: насильком спекли. Другий випадок трапився у горішньому Егладні, себто над горішнім інном, у південно-східній Швайцарії, після 8-денного хождження з нехариною голодовою. Сильне альпійське сонце викликало дуже тяжкі кровотечі, переважно в білій субстанції мізку. Як оба випадки ніколи будуть осторого для всіх, що добре поінформовані про вартість світла, повітря і сонця для здоров'я, небережно переборщують.

ХОЧУТЬ ВОСКРЕСИТИ ЛАТИНСЬКУ МОВУ.

За починком диктатора Мусоліні поствала в Італії група вчених, що хоче привернути до життя давню латинську мову. Це був би додаток до амальган диктатора, привернути Італії давню римську славу. Звісно, що латинської мови ніхто не вчив у середніх віках, поки не взяла веру в родина мов кожного народу. Тепер Мусоліні хоче зробити латинську мову знову загальною мовою вчених людей на цілому світі, та біда в тому, що навіть і латинську мову не всі однаково вивчають і прийдуть її самі трудючі, що й є ісператором.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ПРОПАГАНДА В ЛІТЕРАТУРІ.

Большевицький письменник Леонов написав повість п. н. "Скутаревський". Героєм тієї повісті є знаменитий учений, який у повісті наветряється на большевицьку віру. Злочотку він з легким недовір'ям іде на послуги новому режимові, але з часом, під впливом "триумфу соціалістичного будівництва", стає гордим прихильником совітського державного ладу.

В РУМУНІ ГИНУТЬ ХОРІ БЕЗ ЛІКАРЕНЬ.

Цього літа замикнув в Румунії 100 шпиталів. Є лікарі, директори, інспектори, а нема ліжок, білизни, ані ліків для хорих. Міністерство народнього здоров'я має бюджет на 921 мільйонів левів. З того для хорих лише 40 мільйонів левів.

ЧЕХИ ЗНЕВАЖАЮТЬ УКРАЇНСЬКУ МОТУ.

Дня 4, листопада ч. р. при надаванні грошового листа на ужеродський головний почу, адресованим кирилически, розкларачався урядник на надавці листа словами: "всюди плачуться з тою гатаніною". Пізніше на заміт другого урядовця, що не повинен так казати, сказав дальше: "вона (гатаніна) належить до кухні, а не до уряду".

10 ПІДКАРПАТСЬКИХ ДЕРЕВ'ЯНИХ ЦЕРКОВ НА ПРОДАЖ.

Як відомо, за старанням міністерства освіти вже 7 дерев'яних церков закуплено до Чех, інакше були б їх розібрали. Невдаю згодилися дальші громади, що хочуть продати свої старі дерев'яні старі церкви і побудувати нові. Деякі з них мають велику мистецьку вартість.

ЗНОВУ ЗАБУЛИ ЗА НАШ ГИМН.

Коли в державний празник підняли стиг перед губерніальним урядом на площі Жатковичів в Ужгороді, військова оркестра заграла тільки чеський і слованський гімн. За підкарпатських "забути". Тесаме сталося, коли знаймали урядову валууну. І то перед урядом губернатора Бескида. Такема забула наш гімн і військова оркестра на військовому цвинтарі при кінці Бернської вулиці.

СВАВОЛА "ШТЕЛЬЦУВ".

Сеоло Петяківці Старі, буначийого повіту, напис польське. Як звичайно, є в ньому "Штельцу". Зприводу цього "Штельцу", зглядно його чашів, яким військом безкарно ходити з крісами по селі, люди живуть у вічній тривозі. Останній подвиг "Штельцу" то постріляння наробка Стефана Знака, яке наступило в таких обставинах: Знак з трома товаришми йшов складати тютюну до Якимі Юрсти. По дорозі коло хати Юрсти напали його 25 штельців. Команд дзюнів Знака за руки і сказав, "стелай", а тоді Шпельневський стріляв до Знака. В гризмію стани відбізено Знака до Станиславова до шпиталю. Також побили вони Антона Курмила та Михайла Рибачка. Крім цього розганяли в сільця та забави, улаштовані Українцями, так, що громадянин ходив з його привоуду на скаргу до старости.

БОЛЬШЕВИКИ ВЖЕ НЕ ДУМАЮТЬ ПРО ДРУГУ ПЯТИЛІТКУ.

ПЕРША ПЯТИЛІТКА ЗАЛИШИЛАСЯ НЕДОКІНЧЕНОЮ. ПОТРІБНО ШЕ РІК, ЩОБ ЯКОСЬ ЗВЕСТИ КІНЦІ З КІНЦЯМИ.

МОСКВА (СССР). — Звертає на себе увагу те, що большевицька преса, партія та офіційні особи раптом перестали говорити про другу п'ятилітку, яку вони так широко й гучно рекламували останні два роки. На 10 січня скликається засідання пленуму Всеросійського Виконавчого Комітету, але в його програмі не включено справи другої п'ятилітки. Останніми часами партійні лідери та представники російської влади старано виминають усікі розмови про другу п'ятилітку й мало згадують про першу п'ятилітку, яку офіційно скінчили за чотири роки.

Большевицькі тепер побачили, що перша п'ятилітка не закінчена й ще багато треба працювати, щоб звести якось кінці до купи. Брак харчів та взагалі продуктів сільського господарства, а також недостача сирівців для фабрикати, брак промислових фаховців та кваліфікованого робітництва привели до того, що радянська влада тепер мусить шукати виходу з тяжкого стану, в який попало населення та в якому опинилися всі плани влади, зв'язані з першою п'ятиліткою. Большевицькі хочуть у 1933 році розбудувати хліборобство та наладити фабрично-заводську промисловість, яка бодала у деякій мірі задовольняла би біжучі потреби населення.

ФРАНЦІЯ ХОЧЕ СКОРШИХ НАРАД У СПРАВІ МІЖНАРОДНИХ ДОВГІВ.

ПАРИЖ (Франція). — Прем'єр-міністр Бонкур повідомив амбасадора З'юнчених Держав, Еджа, що Франція хоче припшити переговори зі З'юнченими Державами в справі невилпачення нею на час 19,000,000 доларів її рати міжнародних боргів, що припадала на 15 грудня. Едж відповів прем'єрові Франції, що він не може вести ніяких переговорів у тій справі, але повідомить про це Вашингтон.

Створилася цікава ситуація, коли Франція хоче найскорше розв'язати той стан, який склався після недоотримання нею своїх зобов'язань. Тепер вона хоче нібито якнайскорше розв'язати справу чергової сплати свого боргу Америці, але Америка вже не поспішає.

ТЯЖКЕ СТАНОВИЩЕ УГОРЩИНИ.

БУДАПЕШТ (Угорщина). — Комісар фінансових справ від Ліги Націй, Тейлор, у своєму звіті до Ліги стверджує неможливо тяжке становище фінансів Угорщини, яка переживає щораз більшу кризу зі своїм експортом. Не зважаючи на всі старання уряду й драстичне скорочення державних витрат, дефіцит у державним бюджеті біжучого року досягає 20 мільйонів доларів.

ПОЛІЦІЙНИЙ РЕЖИМ У ЮГОСЛАВІ ТРЕБА ЗМІНИТИ.

ЛОНДОН (Англія). — Кілька визначніших англійських політиків на чолі з лордом Нослем Бакстоном, які повернулися з Югославії, де вони стегували її політичне й економічне становище, заявили про бажання забезпечення порядку й спокою на Балканах потрібна якнайскорша зміна конституції Югославії. Тепер в Югославії панує поліційно-терористичний режим, який приводить до масового вбивства політичних лідерів, до заворушень, до ріжких екстремістичних виступів опозиціонерів і т. п.

Ці політики кажуть, що Англія, Франція, Чехословаччина та інші держави, котрі живуть в приязні з Югославією, повинні порадити їй, щоб вона якнайскорше змінила свій поліційний режим на режим конституційний. Це лежить в інтересі не лише Югославії, але й цілої Європи.

СОРОКОГОДИННИЙ ТИЖДЕНЬ ПРАЦІ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Комісар праці, д-р Герке, заявив на радіо, що в програмі боротьби уряд з безробіттям входить впровадження в Німеччині обов'язкового сорогодиного тижня праці. Крім того все робітництво має отримувати юнійну платню за свою працю.

Не зважаючи на всі старання уряду й промисловців, безробіття в Німеччині заедно зростає, бо зовнішня торгівля щораз більше падає.

ПРОГИБИЦЯ ПОШИРЮВАЛА П'ЯТИЛІТКУ.

ГЕЛЬСІНГФОРС (Фінляндія). — Впадає в очі, що цього року на передодні Різдва населення Фінляндії купує дуже мало алкогольних напійків. За дванадцять років існування прогибіци населення в ті часи втрачувало величезні суми на лікери й старалося нелегально набути їх у великій кількості. Тепер, коли торгівля лікерами стала вільною, помітно впав інтерес населення до горячих напійків.

Отже в Фінляндії все більше переконують, що прогибіца була сильним фактором у поширенні п'янтки.

"СВІДОДА" (LIBERTY),

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРІОДИКА:	
Three cents a copy.		Подписное число три центи.	
One year	\$ 7.00	Ha рік	\$ 7.00
Six months	\$ 3.75	Ha piku	\$ 3.75
Three months	\$ 2.00	Ha tri misia	\$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерсі Сіті і Заграницю:	
One year	\$10.00	Ha рік	\$10.00
Six months	\$ 5.00	Ha piku	\$ 5.00
Three months	\$ 2.75	Ha tri misia	\$ 2.75

Address: "СВІДОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

РОЗМЕЖОВАНІ — ШИБЕНЦЕВ

„Хай шибенці не розмежують Польщі від України“, заявив один з українських адвокатів, котрі боролися перед польським судом молодих українських революціонерів, яких навіть самі Польки, як подає американський кореспондент „Ді Нью Йорк Таймс“, назвали в телеграмі до польського президента „дійсними українськими патріотами“.

У відповідь на те польський суд засудив трох молодих героїв на кару смерті через повішення. Одного з них уласкавлено, а два інші вже повісили.

Коли неможливо навіть холоднокронному читачеві читати спокійно те, що перепадає американський кореспондент про цей новий польський злочин, то щож тоді мусіло діятися в серцях і умах тих, що прислухувалися їй розповіді, що бачили живими очима героїську поставу молодих українських борців, що чули на власні вуха їхні слова перед польським судом, що на запит, чи жалують повповнення, у зміст польського карного заводу злочини, відповіли, що жалують тільки одного: що не зможуть довше служити для добра „Неньки України“. Це останнє не було пустою фразою, киненою на вічу, зборах чи йнакше, словами, які рідко про те, чи дотична особа буде жити, чи ні; чи рахує на помилування польським президентом, чи радше готова згинуть, а не прожити нічого в каті свого народу.

Після американського кореспондента, що ціла „Польща схвилювана“, що отся розправа і засудження національні почування українських мас, та що всі суджені поведомляти на суді надзвичайно достойно і відважно.

Та крім чужинцев, який тільки реферує, не подаючи крім новини ніяких коментарів про отсей польський злочин, dokonаний над українським народом. Але та новинка говорить уже сама за себе. Вона найкраще змальовує чужинцям трагічне положення українських земель, які насильно прилучено до Польщі.

А для нас ота новина, хоч яка вона болочна і трагічна, є тільки одним далішим звеном у тім довгій ланцюгові терпіння, які треба пережити, і боротьби, яку треба вести з окупантами українських земель. Це є тільки один доказ більше, що Польща, в таку стани, в якій вона є тепер, не змінилася ні на йоту від історичної Польщі, яка завжди реагувала на українські визвольні змагання: шибенцею. Так було за козачьких чи тайфамських часів, так є і тепер. Тому не дивно, що під Польщею зростає число тих українських борців, котрі вважають терор і революцію доцільним засобом до нашого визволення зпід Польщі.

УКРАЇНЦІ В АМЕРИЦІ!

Почерез польську цензуру, економічної й політичної творчості. Розумні чужі політики вже давно радять Польщі покласти кінець терористичним течіям серед українського народу через усунення всіх перешкод до вільного розвитку українського народу. Та Польща задула, добитися спокою в краю масовими арештами, катуваннями політичних в'язнів жандармами й поліцією, а ще далі доразними судами й смертними присудами, шибенцями.

Польща думає цими способами страхати примусити народ відступити від природного бажання кожного народонаселення свою питомість. Катувати наш народ від польської катувальні. Шибенцями думає вона відстрашити тих молодих людей, які хочуть мирно працювати для рідного народу, а бачачи оті дороги до цієї праці заперти польськими утиками й заборонами.

Не добувшись своєї цілі перекупом, не заставивши українського народу відступити від свого стремління до всестороннього розвитку шибенцями, Польща вважала добити своєї цілі пацифікацією, масовими побоями активних елементів українського народу. Не досягнувши цілі й цими способами, Польща дала добирати жорстокіших способів.

Та й ці способи будуть мати такі самі наслідки. Український народ не вступився перед пацифікацією, не вступився він і перед шибенцями. Українська праця в українських умовах не переставала бути польською працею. Кров жертв і задержаних інших тих і сіл, але, як це доведе досвід у всіх народів, інших потягів на дорогу героїзму й мучеництва.

І тому тільки буде українська праця у Галичині, на Волині й Поліссі під Польщею, поки ті землі не визволяться, так довго не буде спокою в Європі, поки розчехлена Україна не згине всі свої землі, як усі свої поневолені діти під прапором Незалежної Української Держави.

В отсей важкий момент, коли на поневоленій землі нашої

вирослають все нові герої-борці, коли цілий світ глядить з подивом і співчуттям на „спачкувані“ українські жертви, чи на тих, що дали паку на польських шибенцях, ми, американці України, скріпим свої сили духом і пошлемо наших нових героїв і запертуємо проти Польщі в першу чергу збільшеною допомогою Рідному Краєви.

Польща числить на те, що шибенцями здержить українські народ від дальших визвольних змагань. Вона числить на те, що Українці в Америці, особливо тепер, у часі безробіття і нужди, впадуть на думі, знеохотяться і не будуть піддержувати Рідного Краю.

Та саме тепер наближається добра нагода для Польщі на те належну відповідь. Зближається Різдво Христове, себто час, коли американські Українці складають найбільш жертви для своїх Братів у Ріднім Краю.

Даймо отже тепер відповідь Польщі не тільки словом і протестом, але й дійсною допомогою поневоленій рідній землі. Зложім для неї в часі цього Різдва, в часі найбільшої нашої нужди, таку велику жертву, якої ми не склали в часах, коли нам краще поводитися.

Бо такої жертви надіється від нас отей молодий український Герой, котрий, як подає американський кореспондент, відповів польським судам відповістю виглошенням засуду смерті, що жалувати тільки за одним: що не може вже більше продовжати праці над визволенням українського народу.

Іого вже нема. Але ми остаємося. І хай буде це великим для нас щастям, що можемо допомогти продовженню праці героїв. Бо їх діла не загинуть, якщо наші серця віддають їхню посвту і їхня безмежна любов до нас. Вони загинули, щоб ми жили. Тому:

ДО ДАЛЬШИХ ЖЕРТВ І ДАЛЬШОГО ДОПОМОГИ РІДНОМУ КРАЄВИ.

За „Об'єднання Українських Організацій в Америці“:

Омеян Ревюк, предс.
Д-р Лука Мишуга, секр.

ПІСЛЯ ПАКТІВ ПРО НЕНАПАД.

Д. О.

Франція підписала договір про ненапад з Радянським Союзом і одночасно Польща ратифікувала (затвердила) свій договір з Московією, підписаний 25 липня 1932 року. Як і в липні, так і в листопаді й грудні польська й московська преса розписували на тему: „де згода в семействі, де мир і тишина“. Ще в Москві пишуть трохи обережніше, бо всеж якось „центрові світові революції“ ніби не лише шалують з польськими фашистами, й Москва, як та баба Палажка, кривиться перед чаркою горілки: і хочеться випити, але треба, щоб випило, що „спасибі, бо пригладував“. З Парижа пан Ерро гукав Москві й Варшаві, як писав з „Товаришів“ — „підуться, цуртові сороти“, то вже треба якось слухати людей... Зате варшавські газети просто захоплюються віралями і захоплення, як передають куті, меду.

„Газета Польська“, головний орган партії Пілсудського, пише про те, що між Варшавою та Московією „атмосфера обопального довіри, яке поглиблюється“. „Обидві держави прагнуть на основі того миру (в Ризі) жити в добрій сусільній згоді, бо ця згода є однакою в інтересі Польщі, як і Радянського Союзу“.

Протягом останнього пір'ю відбулися великі зміни в політичних відносинах в Європі. Франція завлялася відрапати Радянський Союз від спілки з Німеччиною, а це головне тому, що Німці вимагали для своєї держави рівноправності щодо зброєння. Франція, яка так далеко назустріч Москві, що навіть не гадує про переломні й воєнного часу догати царської Росії, як більшовицькі відомості платили Французам. Також більшовицький владі дуже важко звязувати приятельські відносини з такою багатою країною, як Франція. „Пітричка“ уже залишена не докінченою. В Німеччині грошей — десь біг, зате у Франції від золота скріпи ламають всі. Так більшовицька Москва мняє Німеччину та Францію. Сталінський уряд відмовився в пакті про ненапад від комуністичної пропаганди у Франції та в її колоніях, як від Франції зате вимагає, щоб Французи не піддержували у себе російської білої еміграції. Відомо, що російська еміграція у Франції творить „державу в державі“: має свої школи, свою військову організацію, свою військову академію і таке інше. Російських старшин марокістів начисляють на еміграції до 50,000 душ, а більшість з них перебуває у Франції.

В Німеччині дивляться на пакти між Московією, Францією та Польщею дуже заздрим оком. Особливо турбує Німців активність комуністичної Інтернаціоналі в Німеччині саме тепер, коли Москва відмовилася від комуністичної пропаганди на французьких територіях. Видно, в Москві не одною мірою міряться Німеччині та Франції. Проти нерівного трактування Московією Німеччини та інших західно-європейських держав гостро протестує „Германія“, шоденний німецької католицької партії й зазначає, що „комуністична Москва не дозволяє собі показувати „світлою революцію“ ні в Італії, ні в Англії, ні у Франції. Але в Німеччині московські комуністи почувують себе майже так, як дома. „Германія“ наводить постанову комуністичного Інтернаціоналу в Москві з 11. жовтня 1932 р. В ній постановою про це сказано, що „німецька комуністична партія має звернути особливу увагу на збудження широких політичних страйків. „Германія“ перекладає своє відповідальність за діяльність німецьких комуністів на Москву. І має ратію. Бож справді ось такі заяви читаємо в „Правді“ (Москва) з 2 листопада 1932 року:

„Під проводом Сталіна, як голови революційних мас світа, переходимо в другу фазу революції“.

Це проголосив український „землячок“ Дмитро Мануйльський, що, грає тепер визначну роль в Комінтерні. Не відомо, чи довго буде терпіти Німеччина виборки комуністичних агентів. У всякі рази Німеччина й супроти Комінтерну може домогатися для себе рівноправності з іншими державами.

Якщо для Франції пакт про ненапад має значіння головно протинімецького ходу на політичній шахівниці, то для Польщі пакт з Московією має ще інтерес проти української: вона хоче закріпити на якій вчній Ризькому кордону, що розділяв Україну надовго. Було немало на Західній Україні таких, що сподівалися „сборности“, хомби й без самостійності, від владою московських комуністів. Були і такі мкі емігранти з Великої України, які втіляють у Польщу, що вона „визволяється“ наддніпрянську Україну з московською неволі й допоможе Українцям створити свою незалежну державу над Дніпром. І те й друге це — фантастичні мрії. Москва й Варшава однаково зацікавлені в тому, щоб не було ніякої України.

Вже в добу Руїни в 17-столітті пережила Україна ці люді, але, на жаль, історія людей не вчить. Ось як писали ще року 1670-го полковники гетьмана-самостійника Петра Дорошенка до мешканців лівоберезного міста Лубень, яке хотіло бути під московською владою:

„Не треба нам нікому потовчати, кладається на те, що чужосторою народи наших ласих до урядів людей задовольняють обійшканим старшинством та військовими великими мистецтвами: все те тайні хитрощі на наш народ. У тут тільки те даю нам розміркувати, для добра нашого, чи бажаючи нам руйнування, Москва сіла й сіє між нашим народом і військом за порозіжним, так піддавання, щоб одні других рідили? А на наше просте міркування ми думаємо, так: нехай цар московський і король польський, будуть собі здорові, а вам і нам між собою на те рикіняться? Особливож, коли вони, будучи монархами, договоряться між собою про мир своїх держав, то й нам належить не розділятися, але одностайно всім дати про забезпечення своїх вільностей і про заспокоєння своєї батьківщини України. І для цього маємо доброго й щирого провідника, пана гетьмана Петра Дорошенка, який не проше, що думає, як тільки про те, щоб Україна ніколи не була розрознена, не була розрізана“. (Акты Южної и Западной России, том IX, стор. 181).

З далекого минулимих предків: чи почують його ті, що ще й досі сіють, отруту по обох боках Ризького кордону не на те, щоб Україна була вільна й спокійна та Варшава й надалі панувати над нашим народом?

— Мамо, треба татця збудити!

— Чому?

— Бо за двадцять хвилин червотвора і татко мусить йти на загальні збори.

— Е, лиші! Абож то не все одно, де тато спить?

ВРОГИ.

(Оповідання).

В. Пузак.

— Ти це називав бідою? Троха більше клопотів будеш мати, це правда. Та від того до біди ще дуже далеко.

Сень знов зачав крутити папіроску, бо знов не знав, що сказати. Мокрот не питав, бо мав час і знав, що Сень заїде до кінця, хоч би мав ще раз розпочати, а кінця? Сень вивірив другу папіроску і знов сказав:

— У мене біда... Велика біда... Нешастя.

— Як нещастя? — спитав Мокрот. — Може, котрою коровою наїлася конюшина і здоуді? Як мені знаєш, що робити, заклич сусіда...

— На мою біду сусід не може. У нього нема того, що мені треба.

— Як ти не кажеш, яке те нещастя, то я тобі не поможу.

— Як мені не допоможе, то змарнується, згине ціле господарство!

Сказавши це, Сень знов став крутити папіроску, і знов тріпав. Тепер Мокрот зацікавився, бо не знав, що тіє його би зрубувати господарство такого Косцюка. Тепер старий вже сам спитав першого:

— Скажиж мені, як у тебе біда. Як буду знати, то може щось вигадаю проти того, що ти.

— Як би я не знав, що би вигадавше твое господарство! — спокійний досі ста-

рещ як крикнув, ударяючи листком об своє коліно.

— Бо не лиші мій тато, але й моя мама не годні господарити... Віхи знаєш?

Сень кинув на землю незалежену папіроску, палуючи на ній, приподстав ногою і зачав нагові:

— Віхи самі знаєш, що в кожній господарстві мусить бути зроблені двоякі роботи. Як не зробиться хомби щось троха з одних робіт, або як занедається хомби щось троха з других робіт, то калікує ціле господарство. Воно, як котра в годиннику хомби, так і в годиннику хомби одного колекція не зрубить своєї служби.

Сень замовк і з кишені добув пушку, щоб скрутити папіроску.

— Від старої мамі ти чужає не можеш жалати, щоб гаряче яка молода здорова дівка. Твоя мама свою роботу вже виробила. Крайна праця, щобі тохось, хто з її кількадесятіть робіт користає, тепер на неї робить.

— Колиж бо я не баба! — Сень крикнув нечаче в крайній розпущі. — Як не баба. В господарстві одні роботи робить господар, другі роботи робить господарка. Як одні аби друге своєї роботи не зробить так, як треба, то по якимсь часі цур возьме господарство. У мене так буде, бо у мене є лиші господар! Господині нема, бо я ще парубок.

— Як не хочеш, щобі я тебе висватав? — Нехай буде, що й так. Може знаєш яку, що була би для мене добра... Для мене і для мого батьків. Бо я не хочу, щобі моя жінка збитувалася над моїм татом.

— Чиж я знаю, які дівки тобі до вподоби? Чорні чи біляві, високі чи малі, спуски чи грубі, тихі чи активні? Всіє і ділки. Всяє є добра, тільки як для кого. Одна буде добра тоді, як муж її буде. Друга добра тоді, як би мужу паніш і розтратника.

— Як не хочеш такої, що мене била би, ані такої, яку я мусів би бити. Дайте мені яку трету.

— Щоби ти на мене нарік, як я тобі дам таку, що була б доброю, поки не віддалася, як та стала гарною, поспулавась? Не все можна вгадати, що вилазе з ділки, як вона стане господинею.

— Всех так я виберете ліпшу як я, бо ви маєте довід і читаете в людській ду-

ші. Я ще не чув; щобі на жінку нарікати, котрийсь, вам вже висватати.

— Може вже маєш яку на приміті, тільки чи не знаєш, чи вона буде добра для тебе. А може не знаєш, чи вона схоче тебе; чи її батько дасть ділоку тоби?

— Не маю жадної на приміті. Сень відповів так сердито, що Мокрот здишований витрищив на нього очі.

— То може тільки ось така впаде тобі в око?

— В око не впаде мені жадної, бо я до сєї пори про дівки й не думаю, за ними не озираюся.

— Хоч ти за ділками не озираєся, то таки бачив кожну в нашім селі і з кожною балавав. Подумай. Може нагадає собі яку, що тобі була би саме до смаку. Я знов подумаю, чи вона була би добра для тебе.

— Бо кажі тоби, не дай жадної, яка була б добра.

— Кожну, яку мені скажете взяти, я возьму.

— Возьмеш кожду? — Возьму. Возьму з заплюсаними очима кожду, лиші одну.

— Лиші одну чи? Котру? — Тесло Задужку! — крикнув Сень, паленючий від вуха до вуха.

(Далі буде).

— Що це? Бач умер тохось, що ви носите жабоку на рукаві?

— Ні, я випалив собі цигарку дівку на рукаві.

...мають нічого спільного. А на конвенцію У. Н. Союзу до-
пускають бути лише делегати відділів У. Н. Союзу, а не якісь

іспіванці інших інкорпорованих заломогових товариств, бо це статутом заборонене. Парма що Ви заспокоєтеся, користуйтеся своїми правами. Всі присутні склали гучну по-

принс хоч трохи зближення, в загально народних справах. Всі присутні скакали гучно по тов. Гужованю і всім зазначеним тов. Гужованю не тільки за дозволену працю в підготовці цього прийняття, але за ці цінну народно працю на кожному поділ.

1. Хор при Українській Музичній Школі.

Управу Заучених Організації, ще раз звертається за проханням до всіх громадян іступати в члени хора, який організовано при Музичній Школі під управу нашого співка, проф. Г. Павловського.

6. Загальні збори.

Управу Заучених Організації звертається за зазивом до всіх національних товариств м. Філадельфії вибрати на своїх зборах двох уповноважених заступників на загальні збори, які відбудуться в першу неділю, лютий 1933 р.

Управу Заучених А. У. Організації м. Філадельфії.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Українська вистава.

Українці в Ньюарку мали нагоду оглядати на виставі дім 4-го і 5-го гудзюли образи нашого молодого артиста Паньшакі і ручні гудзюльські вироби нашого різьбяр Якібюва. Вистава була уречена в Сінодій сали. Навколо сали були виставлені різного роду образи. Найбільше краєвиди, де-які набувають на більшу увагу, як образи Спасителя в виді пастиря, Шевченка в його найпопулярніший стрію з кримком на голові і футрі, образ пилини Нью Джерсі і т. д. З краєвидів найгарніші були картини на небозоді пригадували чудовий день в Україні.

На переді сали були виставлені на столах різні гудзюльського мистецтва. Старинні порохонини, дзюбенка, новомодні жіночі наміства, фарушки, пера, хрести, свічники, гамці до зеркал і образів, годинники, вишивані сорочки і т. д.

Вистава була хоч не багата, але вальна. Щоби публіка не нудилась, час до часу виступали наші молоді артисти, а тром. Якібюв розповідав коротко історію гудзюльського мистецтва.

Панна Кузів з Лонг Алендз відіграва скрипку і сопілу, з асиким чуттям і артизмом.

Панна Гела з Джерсі Сіті гарно відігравала пубу українських пісень. Публіка викликала її кілька разів на сцену. Голос панни Гелі є багату улошеністю за останніх рік. Це є знак, що панна Гела дбала про розвиток свого голосу. Більше практи, практики й охоти принести більшій успіхи молодий співачці.

На сцену виступав також співак і артист-комік Василєнко, який усіх вдоволь тиша.

При цій нагоді я хочу сказати парі справу до всіх наших артистів Успіх приходить лише по тяжкій праці. Всю свою енергію треба спрямувати з ожною напружкою своєї артистичної творчості та йти вперед, не дивлячись на німі, перешкоди. Лише вперта праця дає перемогу.

При цій нагоді не зашкодило сказати парі скарби і до нашої публіки. Наші наріз має великі скарби й вірних снів, що старіються піднести нас все вище й вище. Ми мусимо оцінити добру волю й охоту тих, котрі люблять свій наріз. Ми мусимо йти рука в руку з ними, коли ділячи хочемо полюбити собі рівність і неадакційність між народами світа.

Т. Рудий.

Вершок розсіяности.

Почувати в руку носія, а доби діти долля жінці, яка тебе вночи прожого.

КОЛЯДИ І ЩЕДРІВКИ

РІЗДВО ХРИСТОВЕ І БОГОЯВЛЕННЯ

З ДОДАТКОМ ПІСЕНЬ СТРАСТНИХ, ВОСКРЕСНИХ І ІНШИХ ПІСЕНЬ ЦЕРКОВНИХ.

ЦІНА 35 ЦЕНТИВ.

Замовляти в адміністрації "Свободи".

"СВОБОДА".

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

НЕДУЖІ МУЖЧИНІ І ЖІНКИ

ВИЛКОВУ ХРОНІЧНІ НЕДОМАГАННЯ.

Прийдіть же нині на албаську оглядини і вислушайте пояснені щодо вищої справи.

Научени методи і ліку усього оти недуги: Шпори висипки, хронічні чиряки, нервові недуги, шукон, кишкові й відкидні недуги, загальне ослаблені, опортіс (запалення нерва) і хронічні ревматизм, горло, легені, відкидки й інші недуги мужчин і жінок.

Х-Рей екзаменації хроні і хроніч сарбон.

Випикування сарбонати і сепісис.

ОГЛЯДИНИ І ПОРАДИ ЛАРОМ, — МИ ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКИ.

DR. ZINS 110 EAST 16th ST. N. Y.

медицинський пратик 25 літ. (мешка 4-гоо Еасно і Ірлндр Пасіс). ГОДИНИ: Денно від 9. раню до 8. веч.; неділі від від 9. раню до 4. поноді.

ОДИНОКА

ПРЯМА ДОРОГА ДО СТАРОГО КРАЮ

Впрости до Галині.

Вигідні пасажирські кораблі.

ПОЛОНІЯ, КОСТЮШКО, ПУЛАСКІ

Ідте цими вигідними кораблями, на котрих відстане домашню поживу в доволній кількості і першорядну обслугову в вашій рідній мові.

НАБІЛЖИХИ ВІДЗІД:

S. S. "PULASKI" JAN. 21.

Звертайтесь до місцевих агентів, або пишть до:

GDYNIA AMERICA LINE

(Formerly Baltic American Line)

89 BROAD STREET, NEW YORK, N. Y.

318 30. DEARBORN STREET, CHICAGO, ILL.

UNION TRUST BUILDING, PITTSBURGH, PA.

110 STATE STREET, BOSTON, MASS.

НОВІ КНИЖКИ.

ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В КНИГАРНІ СВОБОДИ.

На сході — ми, написав Іван Черняв, оповідання \$ 95

Перші стежі, повість Ол. Бабія, брошурована 75 цит., 1.00

оправлена

Спопнина з сербського фронту, дивні пригоди австрійського жовніра. Георг Д. Ціна \$ 35

Градучий Джин-Гі Хан, оповідання. Михайло Костів. Ціна \$ 40

Ворохобня, повість М. Дерляца \$ 40

Ворохобня й інші оповідання. Вол. Леонтович \$ 45

Перед бурєю, історичний роман з часів Хмельниччини. Переказав Микола Зайків. В двох томах. Брошурована \$2.50, оправлена \$3.50

Пригоди доброго воляка Шейки в Сайгої Віні, Шейки на фронті. Ярослав Гауек. Авторизований переклад з євського. Оправлений \$ 1.25

Запорожцях, Луговий співаник \$ 40

Як добути красу і задержати молодість та здоров'я. Написала Осипа Зайківська на основі студій та косметичної практики в Празі. 50 ілюстрацій \$ 75

Монографи до християнського вившання \$ 65

На Камчатку, спомини з подорожі І. Мельника, сторін 217 \$ 85

Деякі з повисих книжок у нас є у більшій кількості, а деякі в тійкій по 1 і 2 примірники.

Замовлення разом з належністю слати на адресу:

СВОБОДА.

81-83 GRAND ST. (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ.

Протестантичне віче.

У неділю, дня 6 листопада

б. р., заходом 17-го відділу

О.Д.В.У. і Українського Аме-

риканського Горожанського

Клубу відбулося в нас протес-

тантине віче проти тихой

лящійкої пацифікації та нагалих

судів і арештовань. Віче від-

крив гром. А. Сидор, по-

яснюючи його суть та причи-

ну його скликання. Гром. А.

Сидор згадав, що ще два ро-

ки не минуло, як ми на ті са-

лі мали протестантичне віче

проти Польщі. Сьогодні на

году розлуки наших братів

знову кличе нас до протесту.

Хай наш протест розлетиться

по всьому світі, хай світ

знає нашу культуру. Потім

председателю запросив присут-

них віддати чергу постанови з

міськ пошану жертвам ляхсь-

ких знущань.

Вітатк председателю поки-

нав бесідника, п. Тараса Зако-

дника з Мемфіс, Р. Ай., який

в англійській мові вилосил

свою бесіду. Бесідник розповів

як Західна Українська Рес-

публика стала вільною по сві-

тової війни, потім як алянти

з американським президентом

Високом віддали її на пота-

лу Польщі. Польща, випрош-

уючи собі Східню Галичину, о-

бцяла дати Українцям повну

автономію, але ці обцянки о-

сталися лише на папері і

Польща тепер старється зни-

щити все зорганізоване україн-

ське життя на тих українських

землях, які вона загартала.

Згадав бесідник зокрема про

польську колонізацію україн-

ських земель, про арешти й

катування вазнів, про нагали

й т. д., й закликав до протес-

ту перед цілим світом та

Америкю проти ляхської по-

ходу.

Потім гром. Іван Мохнаць-

кий відчитав резолюції, які

ухвалено вислати до Ліги На-

цій, Вашингтону й до Англії.

Далі гром. Мохнацький пред-

ставив Українцям Американ-

ці, Т. Ф. Гріна, демократично-

го кандидата на губернатор

стейт, якого пізніше вика-

за на цей уряд. П. Т. Грін ска-

зав коротке слово до зібраних.

Від головної управи ОДВУ

говорив гром. Микола Новак.

Бесідник у довший промов

висловив жажливе становище

на західних землях України, де

Польща всіми способами пере-

сіджує український нарід. П.

М. Новак закликав ту бороть-

бу яка ведеться на українських

землях під Польщею, й змало-

ув роль однієї української

революційної організації УВО.

Врадо гадка, щоб занувати

НАВІТЬ НАБІЛЖЕ ХОРІ НЕ ПОВИННІ ТРАТИТИ НАДІЮ.

БЕЗ ЛІКАРСТВ І ОПЕРАЦІЙ МОЖНА ВІДЗІСНАТИ ЗДОРОВ'Я.

Недавно винайдено новий інструмент. Нормокавалер, який має дуже велике значення для всіх хорих людей. Навіть чудово оці — інструмент сей пропавши всі часті людського тіла, такі як шия, плече, де є прирости хороби. Як би людські недомогання не мали назви — промислом боді голови, грудей, молузд, широк, недорозуміння, паралич, ревматизм, нервовість, кожен в крові, запалення, запалення, безсонність, мочові камені, всі ці недуги і дитини недомогання — всі ці хороби мають свою статичну причину. Кожен хорий — це природжений цей інструмент до його тіла — дитини очима буде бачити, де є причина його хороби. Офіс Д-ра Д-ра Пасіса М.

На всі ці хвороби знайдено відомий відоротний поточок.

Офіс отворений кожного дня від 9-11 раню до 8-11 вечір, і неділі і свята від 9-11 раню до 1-1 в поноді.

Dr. Joseph Miller, D. C. Ph. C.

52 JONES STREET.

Between Springfield and So. Orange Avenues.

Take Springfield or So. Orange Bus or Trolley and get off at Jones Street.

Phone Mitchell 2-7588

NEWARK, N. J.

Нарешті закликав американ-

ських Українців об'єднатися та

активніше пособиляти своїм

братям на рідних землях в їх

революційній боротьбі.

По бесіді п. М. Новака була

переселена збірка на УВО, яка

принесла \$35.15; з визна-

чок прийшло \$53.32; разом

\$40.38. Розходоу було \$22.75.

\$17.28 вилано на при-

значення чоду до рідного краю

через Центральну Управу

ОДВУ в Нью-Йорку. Жерту-

вали: І. Ворона \$1.50; по Лу-

А. Сидор, О. Рекрут, Г. Гі-

А. Сидор, Я. Семчук, Л. Моска-

лук, М. Семенів, А. Кондрат, Т.

Заходник, В. Сподарник, С. Са-

ска, Г. Болюх, М. Свідер, Г.

Білох, Г. Притула, В. Бурак,

М. Шаран, М. Витязь, І. Кру-

к, І. Витязь, Г. Дулеба 75 цит.,

по 50 цит.; Т. Заходник, О. Ан-

дреев, П. Накопильский, С.

Мохнацький, Г. Кічак, Р. Ру-

жик, С. Ринаска, Ю. Ходор-

овський, А. Белин, М. Мимчак,

М. Ляницький, А. Мамчак, М.

Биралівна, Ю. Ходорівська, В.

Федорівна, А. Мельник, К. Фе-

рент, К. Лех, А. Сидор, М. Ру-

жик, Н. Н. 40 цит.; Г. Моска-

лук 30 цит.; по 25 цит.: І. Сві-

дер, В. Свідер, М. Моска-

лук, М. Борис, А. Панаско,

Д. Лободик, Д. Дулеба, А. Мо-

скалук, М. Ляницький, А. Гор-

бальчук 20 цит.

Віче закінчилося гимном.

Ще не вмерла України і, Не

пора".

Секретарі віча.

ВУНСАКЕТ, Р. І.

Засновано Відділ Союзу

Українок.

Українське жіноцтво вже

давніше зорганізоване в Се-

стрихті Н. З. Б. Матері при

Українській Православній Цер-

кві, котра гарно розвивається

і є діяльною на церковному й

на народному полі. Та не всі

жінки стоять в Стрихті, а

лише мала частина. Велика

більшість українського жіно-

цтва не є зорганізована. Тому і

зростає між членимими

революційної організації УВО.

Врадо гадка, щоб занувати

другий гурток жіночий, освіт-

но-народний, котрий мав би

стати відділом Союзу Укра-

їнки в Америці.

Зорганізуванням займався п.

Розалія Вецал. Вона перепис-

алася з 'годуною управу

СВА, а, отримавши від упра-

ви інформації та вказівки,

дня 5. листопада скликала ор-

ганізаційні збори. Присутних

жін було чотирнадцять.

Председателюю тих зборів

була п. Марія Кінаш, а секре-

таркою п. Розалія Вецал. Ре-

ферентом був о. В. Каск-

іш, котрий представив при-

сутній великий завдання й ко-

ристі для народу певної на-

дії від зорганізованого жі-

ноцтва.

Після реферату слідував

висис членими, вітатк ухва-

лено назву: "Союз Українок ім.

Ольги Кобилянської в Вунса-

кет, Р. Ай." Слідууюча ухва-

ла, щоб присутні які в від-

ді до СВА. До уряду вибра-

ли: Параскевія Пилиська —

предс., Розалія Борис — з.

предс., Марія Колісник —

касирка, Татянка Гук — заст.,

Розалія Вецал — секр., Анто-

ніна Яцишин — заст. До ре-

визійної комісії вибрані: Роз-

алія Косок, Марія Корнішків

я, Марія Копернюк. Ухва-

лено, щоб збори будуть відбу-

ватися в третю неділю по пер-

шому кожного місяця в церков-

ній залі, в год. 7 вечером.

Перші збори СВА ім. О. Ко-

билянської відбулися дня 20

листопада. На тих зборах ви-

висалося в членими досить по-

жале число українських жі-

нок. Запрошений був на зо-

бори наш священик, який

вилосил гарний реферат на

тему: "Жінка як мати, як у-

чителька, як керманчик ро-

дини". Після реферату пороб-

или слідууючі ухвали: вислати

до головної управи СВА про-

хання про прийняття й член-

ського вклату. На прохання у-

ряду й членими та після зго-

ди о. В. Касковського ви-

брано його почесним голо-

вою. Вітатк ухвалено урядити

"Андріївські вечери" на

зразок старокравчих, які та-

гарно відбувалися й мабу-

туть відбуватися на Західній

Україні.

раїні, Бюро закінчило народ-

ним гимном. "Ще не вмерла

Україна!"

Сестри Українки з Вунсакет!

Хто з вас ще стоїть у

гуртку українського жіноцтва,

прийдіть на збори та вишис-

те до Союзу Українок. Стан-

те членими не тільки самі

але і свою донечку вшис-

те до Союзу Українок. Годі на-

жити так одиноким. Навчай-

тесь жити суспільно, для до-

бро свого народу.

А. С. К., членими.

АЛЬБАНСЬКА КАЗКА.

Один Альбанець вишис зі

своєю неперожатою землі до